

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

3 Pontificis clerum primas non ordinet ullum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

nem, quæ ad eus curam minimè noscitur pertinere, ad aliquod ordinandum, neque Presbyteros aut Diaconos constituit, ad alios 2 Episcopos pertinentes, nisi forte cum voluntate & testimonio 3 propria regionis Episcopi. Quod si a quipiam horum quid tale facere voluerit, irrita quidem erit huiusmodi ordinatio, & quæ male 4 usurpata synodo arguatur. Nam si ordinare non poterit, nullatenus ad alios pertinentes iudicatur presumat.

1 **¶ Ad aliud ¶** In hoc etiam canone Dionysii versus prior est: *hic enim habet, super ordinatione cuiusquam, quod gratè est, uti oportet in videri est, ut quempiam ordinet.*

2 **¶ Ad alios Episcopos ¶** Eodem sermone Dionysius, Græcè loquitur, *his rōnis scripsit, ut non alios Episcopos, id est, in locis alteri Episcopo subiectis.*

3 **¶ Et testimonio ¶** Græcè tantum est, *et volūtas, quod Dionysius verit, cum consilio & voluntate.*

4 **¶ Et quæ male ¶** Sic est emendatum ex veteris exemplaribus, & ex ceteris editionibus conciliarum, præter hanc postquam quatuor nominant. Dionysius habet, & ipse coëccatur à synodo, quod Græcè est, *ut non in synodo, sed in synodo, quod Græcè est, et ipse puniatur à synodo.*

5 **¶ Nam si ¶** Ita hæc clausula in Græco canone, cuius tria exemplaria manuscripta collata sunt, minime habetur: sed ex præfata versus & Dionysiana habentur. Similis sententia legitur supra, in synodo.

C. VIII. ¶ Non accedat Episcopus ad ecclesiam, quæ sunt extra eorum diocesim. Item ex synodo Constantinopolitana prima, c. 2.

Episcopi, qui extra diocesim sunt, ad ecclesias, quæ extra terminos eorum sunt, non accedant, neque confundant, & permiscant ecclesias. Secundum 1 regulas statutas, Alexandriæ quidem Episcopi ea, quæ sunt in Ægypto, tantummodo gubernent. Orientales autem Episcopi solius Orientis curam gerant, servatis tamen honoribus primatus ecclesiæ Antiochenæ, qui in regulis Nicenæ synodi continentur. Sed & Asiana diocesis Episcopi, quæ sunt in Asia, & quæ ad Asianam tantummodo diocesim pertinent, gubernent. Ponti autem Episcopi Pontica tantum diocesis habeant curam. Thraciæ vero ipsius tantummodo Thraciæ.

1 **¶ Secundum ¶** Mutata est interpretatio, ut magis respondeat Græco canoni, *ad hoc rōnis, uti supra Antiochenis, &c. quod Dionysius verit, sed iuxta canones, Alexandriæ docent hæc verba, ea quæ sunt in Ægypto tantummodo gubernent. Orientales autem Episcopi.*

C. IX. ¶ De eodem. Item eodem, c. 1.

Non invitari Episcopi ultra diocesim accedere non debent super ordinandis aliquibus, vel quibuscumque disponendis ecclesiasticis causis, servata regula, quæ supra scripta est de utraque diocesi. Manifestum autem est, quod per singulas quascumque provincias provincialis synodus administrare & gubernare omnia debeat, secundum ea, quæ sunt in Nicæa definita.

1 **¶ Servata regula ¶** Ita in omnibus editionibus huius præfata versio: sed in Græco canone hic est verborum peritus, & quæ servata que scripta est de gubernationibus 6 regula, maniam est, quod illa, quæ sunt per utramque provinciam, ipsius provinciarum synodus dispenses, &c.

¶ In authenticatione præbentur quibus Episcopi clericos alterius ordinare sed quatinus si contingat eos aliquibus sacrorum ordinis disponere, an ordinarit ab Episcopo sui in propriis ordinibus recipi possint.

C. X. ¶ Clerici ab Episcopo alterius parochiæ ordinati, a proprio in suis ordinibus recipi possunt.

De his ita scribit Urbanus Papa Hugoni Lugdunensi Archiepiscopo.

Lugdunensis a parochiis clericos, quos contra statuta canonum ab alterius parochiæ Episcopo ordinatos literarum suarum significatione monstrasti, cum graduam suorum honore recipere religionis tue prudentia poterit, si eos aliam canonice, & sine pravitate aliqua ordinatos confiterit: si tamen eorum probabilem vitam id indulgentiæ perpexerit promereri. Legimus e quippe sanctum Epiphanium Episcopum ex diocesi sancti Ioannis Chrysothomi quosdam clericos ordinasse: quod sanctus vir omnino non fecisset, si ei detrimendum fore perpenderet. Quos igitur recipiens moderatio tua arbitrata fuerit, injuncta, satisfactio nis gratia, propter ecclesiam, quam offenderunt, congrua poenitentia, miserationis intuitu in suo quemque honore recipies, salva in omnibus sanctorum canonum disciplina.

QVÆSTIO III.

Quod autem Archiepiscopi quæ clerici sui suffraganei, illo in consilio damnare valent, vel abscindere, sic videtur posse probari. Sicut totius Episcoporum ecclesiæ in potestate sunt Episcopi, sic et ecclesiæ totius Archiepiscopatus ad diocesim pertinent Archiepiscopi. Vocantur enim Episcopi à metropolitano in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis. Et quippe viset eis imperare, ut potestatem suam sibi non adimat. Vnde et sine eius consilio nihil eis agere licet, sicut in concilio Martini Papæ legitur, c. 4.

C. I. ¶ Nec Episcopi sine metropolitani consensu, nec ille sine eorum consensu aliquid agere debet.

In singulis provinciis oportet Episcopos cognoscere metropolitano suum, & ipsum Primatus curam suscipere: nihil autem agere reliquos Episcopos præter eum, secundum quod antiquitus à patribus nostris constitutum continetur in canone 9. Propter quod metropolitani Episcopi nihil presumptivè assumat ab alijs consilio ceterorum.

C. II. ¶ Sine metropolitani consensu extra suam diocesim nihil legit Episcopus.

Item ex concilio Antiocheno, c. 9.

In singulis provinciis Episcopos singulos scire oportet, Episcopum metropolitano, qui præest, curam & sollicitudinem totius provincie suscipisse. Propter quod ad metropolitano civitatem ab his, qui causas habent, concurratur. Quapropter placuit eum, & honore præcellere, & nihil ultra sine ipse reliquos Episcopos agere, secundum antiquum Patrum nostrorum canonem, nisi hoc tantum, quod unicuique ecclesiæ per suam diocesim competit. Vnumquemque enim Episcopum oportet habere suæ diocesis potestatem, ut regat & gubernet secundum competentem singulis reventiam, & providentiam gerat omnis regionis, quæ sub ipsius est civitate: ita ut etiam ordinare eum Presbyteros & Diaconos probabili iudicio liceat, & de singulis ipsius regionis causis cum moderatione & pondere discutere. Ultra autem nihil agere permittitur extra Metropolitani Episcopi conscientiam: nec metropolitano sine ceterorum aliquid gerat consilio sacerdotum.

a In p. 6. c. 41. b al. ecclesie. c. d. d. e. e. in capitulo Martini Braccarensi, c. 4. f. al. primatum metropolitani Episcopi. g. Apoll. can. 34. h. al. sibi assumat. i. Apoll. can. 34.

C. III. *¶* **Metropolitano consuetas economas,**
quos Episcopus habere neglexerit.
Unde in septima synodo, c. 11. legitur.

C. IV. *¶* **Metropolitano sine Episcoporum con-**
sensu, vel presentia alicujus or-
cano non audiat
causa.
Sic enim Higinus Papa d, epist. 1. c. 2.

C. V. *¶* **De eodem.**
Item Anicetus Papa Episcopus Galie, c. 1.

C. VI. *¶* **De eodem.**
Item in eadem epist. c. 3.

C. VII. *¶* **De eodem.**
Item Calixtus Papa Episcopus Galie,
epist. 2. c. 3.

C. VIII. *¶* **In suffraganeis parochiis nullus**
eius consilio metropolitanus
agat.
Item Nicolaus Papa Rescriptis Bithynie
Archiepiscopo.

C. IX. *¶* **Conquestus l' est Apostolatus nostro**
Sigedodus Archiepiscopus Narbonensis,
quos suos eo invito ad iudicium cum venisset
las, & de rebus ad ecclesiam suam pertinetibus
agat.
a. Bureli. l. 1. c. 63. l. 2. p. 1. c. 37. & 74. b. d. d. d.
c. can. Apst. 3. d. Poly. l. 2. tit. 2. d. d. d. l. 1. c. 36.
c. 36. e. d. terminare. f. Convent. l. 1. c. 1. p. 1. c. 1.
ibidem l. 1. c. 60. l. 2. p. 1. c. 1. e. p. 1. c. 1. p. 1. c. 1.
c. 88. h. al. cum omnium. i. Math. 21. k. Math.
p. 1. c. 36. P. d. d. l. 1. c. 37.

Silvo a in omnibus Romana ecclesia privilegium
plus metropolitanus absque ceterorum omnium
provincialium Episcoporum infantia, aliquoties
at causas & quia irrita erunt aliter acta, quantum
specu corum omnium ventilat, & ipse si fecerit,
ceatut a fratribus.

C. V. *¶* **De eodem.**
Item Anicetus Papa Episcopus Galie, c. 1.

Archiepiscopus nihil de Episcoporum causa, nisi
a consilio communibus, iuxta statuta Apostolorum,
absque consensu illorum agat consilio, nec alia
quantum ad suas parochias pertinet, sine quo
tollit gauder concordia altissima, & gloria in
bris suis.

C. VI. *¶* **De eodem.**
Item in eadem epist. c. 3.

Si d, autem aliquis metropolitanorum infantia
tritur, & sine omnium comprovincialium
vel consilio Episcoporum, aut eorum aut alia
sas, (nisi eas tantum, quae ad propriam provin-
ciam pertinent) agere, aut eos gravare vel
omnibus districte corrigatur, ne talia deinceps
mereat. Si vero in corrigendis, eis quae
apparet, ad hanc Apostolicam sedem, cui
Episcoporum iudicia refertur, & precepta sunt,
tumacia referatur, ut vindicta de eo fiat, & con-
rem habeat.

C. VII. *¶* **De eodem.**
Item Calixtus Papa Episcopus Galie,
epist. 2. c. 3.

Nvillus & Primas, vel metropolitanus diocesis
cleram, vel parochiam, aut aliquem de
chia presumat, excommunicare, vel iudicare,
quid agere, absque eius consilio, vel iudicio,
servet, quod ab Apostolis, ac Patribus, &
bus nostris est statutum, & a nobis confirmatum
est, si quis metropolitanus Episcopus (nisi
solummodo propriam pertinet parochiam)
lio & voluntate omnium comprovincialium
rum extra liquid, agere tentaverit, gra-
subiacebit, & quod egerit, irritum habeatur.
Sed quidquid de provincialium Coepiscoporum
corumque ecclesiarum, & clericorum necesse
um necessitatibus agere, aut disponere
hoc communi b consensu, comprovincialium
Pontificum, nec aliquo dominationis iussu, sed
lima atque concordia administratione, fieri
ait. [Non veni ministrari, sed ministrare.]
[Qui maior est vestrum, erit ministrus vestrum.]
ter & ipsi comprovinciales Episcopi causa
consilio (nisi quantum ad parochias proprias
agant, iuxta sanctorum constituta Patrum, &
uno animo, uno ore concorditer sancta placita
nitas in secula.

C. VIII. *¶* **In suffraganeis parochiis nullus**
eius consilio metropolitanus
agat.
Item Nicolaus Papa Rescriptis Bithynie
Archiepiscopo.

C. IX. *¶* **Conquestus l' est Apostolatus nostro**
Sigedodus Archiepiscopus Narbonensis,
quos suos eo invito ad iudicium cum venisset
las, & de rebus ad ecclesiam suam pertinetibus
agat.
a. Bureli. l. 1. c. 63. l. 2. p. 1. c. 37. & 74. b. d. d. d.
c. can. Apst. 3. d. Poly. l. 2. tit. 2. d. d. d. l. 1. c. 36.
c. 36. e. d. terminare. f. Convent. l. 1. c. 1. p. 1. c. 1.
ibidem l. 1. c. 60. l. 2. p. 1. c. 1. e. p. 1. c. 1. p. 1. c. 1.
c. 88. h. al. cum omnium. i. Math. 21. k. Math.
p. 1. c. 36. P. d. d. l. 1. c. 37.

inconfulto, quasi jure Patriarchatus tui disponas: cum hoc nec antiquitas (cui Patres sanerunt reverentiam) habeat, & auctoritas factorum canonum penitus interdicit: nisi forte pro causis, quæ apud se terminare non possunt, ad te quasi ad Patriarcham suum provocaverint, vel si Episcopus ius decesserit, res ecclesie suæ iudicio tuo dispensare voluerint. Præsertim enim, vel Patriarchas nihil privilegii habere præ cæteris Episcopis, nisi quantum sacri canones concedunt, & præca consuetudo illis antiquius contulit, definimus: ita ut secundum Nicænas regulas sua privilegia serventur ecclesiis: præterquam si Apostolica sedes aliquam ecclesiam, vel ipsius rectorem, quolibet speciali privilegio decreverit honorare.

C. IX. De eodem.
Item Beda à super Apocalypsim [et Angelo ecclesia Episcopi scribe.]

Episcopo scribit, de cuius manu peccata subditorum requirit, ne sine ejus consensu subditos judicare debeat.

In epistola ordinaria se legitur, & angelo, id est, Episcopo scribit: de manu cuius peccata subditorum requirit, & sine cuius consensu subditos judicare non præsumit ipse Ioannes.

Sola enim Romana ecclesia, sua auctoritate valet iudicare de omnibus: de ea vero nulli iudicare permittitur.

C. X. De Apostolica sedis iudicio à nemine est retrahendum.

Unde Nicolaus Papa ad Michaclem Imperatorem in epistola, cuius initium [Proprietarius.]

Pater b̄ profecto sedis Apostolicæ (cujus auctoritate major non est) iudicium à nemine fore retrahendum: neque cuiquam de ejus licere iudicare iudicio: iuxta quod Innocentius Papa Russo, & cæteris Episcopis per Theofilum confirmatis, scribens, ait. [Nemo unquam Apostolicæ celsitudinis (de cuius iudicio non licet retractare) manus obvias audacter mutavit, nemo in hoc rebellis extitit, nisi qui de se voluit iudicari: & beatus Papa Gelasius c. [Nec de ejus iudicio (id est, Romanæ ecclesiæ) canones unquam præceperunt iudicari, sententiamque illius confirmant non oportere dissolvi, cuius potius sequenda decreta mandaverunt.]

Caput hoc apud cæteros etiam collectores, multis verbis omisso in summam quandam redactum est.

Innocentius in epistola Nicolai, & apud reliquos collectores est, Bonifacius. Verum neg. in Bonifacii, neg. in Innocentii scriptis invenimus est quod hic assertur. In ea verb epistola Nicolaus refert etiam alia quadam ex epistola Bonifacii ad Episcopos per Theofilum.

C. XI. Ab alio damnatus, vel excommunicatus Apostolica servit auctoritas.

Item Athanasius Patriarcha Papa Felici secundo d.

Fit & semper vestre sanctæ Apostolicæ sedi licentia iniuste damnatos, vel excommunicatos potestative sua auctoritate restituere, & sua eis omnia reddere, & illos, qui eos condemnaverunt, aut excommunicaverunt, Apostolice punire privilegio: sicut etiam nostris, & antea prioribus cognovimus adum temporibus.

C. XII. De eodem.
Item ibidem paulo inferius.

Quisquis f̄ regulis sancitum est, ut quidquid vincius) super Episcoporum quæstis, aut accusationibus ageretur, non prius tractandum, vel accipiendum esset,

a Clod. ad eum l. canon. Apoc. 2. b Anf. l. 4. cap. 27. Epoc. 3. 19. Panorm. l. 4. c. 21. c Infr. ca. ipsi sunt. §. nec de eque. d In sum. con. e Ivo par. 3. cap. 11. f Ivo ibid. g al. consuet.

quàm ad notitiam alius sedis vestre fuisset deductum, ut hujus auctoritate, iuxta i quod fuisset faciendum, pronuntiatio infirmaretur, aut firmaretur.

¶ Iuxta quod Ivo legit. iuxta quod fuisset pronuntiatio, infirmaretur, aut firmaretur. In corpore conciliorum, iuxta quæ fuisset pronuntiatio, &c.

C. XIII. Prima sedes nullius iudicio subiacet.

Item Innocentius Papa. a

Nemo iudicabit primam sedem, iustitiam i temperat ab omni clero, neque à regibus, neque à populo iudex iudicabitur.

In omnibus consensu Gratiani exemplaribus citatur ex Innocentio. Sed fore eadem habentur in concilio Romano, sub Sylvestro, c. 20. & ex ipsi citantur indicati collectores.

¶ Iustitiam temperate desiderantem] Sic etiam in Panormia ex Sylvestro. Sed in vulgata concilii editione est, quoniam omnes sedes à prima sede iustitiam desiderant temperari.

C. XIV. De eodem.
Item Symmachus Papa.

Aliorum b̄ hominum causas Deus voluit homines terminare, sed sedis istius præstis suis, sine quaestione, reservavit arbitrio. Voluit beati Petri Apostoli successores cælo tantum debere innocentiam, & subtilissimi discoloris indagini inviolatam exhibere conscientiam. Nolite æstimare eas animas inquisitionis & non habere formidinem, quas Deus præ cæteris suo reservavit examini.

Non habet apud illum reus de allegationis nitore. Nemo iudicabit primam sedem, iustitiam i temperat ab omni clero, neque à regibus, neque à populo iudex iudicabitur.

C. XV. De eodem.
Item Anterus Papa Episcopi provincialium Batavica & Tullana.

Acta f̄ subditorum iudicantur à nobis: nostra vero iudicat Deus. & infra. ¶ Deteriores ḡ sunt qui vitam, moresque bonorum corrumpunt, his, qui substantias aliorum, prædiazque diripiunt.

C. XVI. De eodem.
Item Gelasius Papa ad Faustum legatum.

Ps̄i h̄ sunt canones, qui appellationes totius ecclesiæ ad hujus sedis examen voluere deferri. Ab ipsa vero nusquam proflus appellari debere sanxerunt: ac per hoc illam de tota ecclesia iudicare, ipsam ad nullius commovere iudicium: nec de ejus unquam præceperunt iudicio iudicari, sententiamque illius constituerunt non oportere dissolvi, cuius potius decreta sequenda mandarunt.

C. XVII. De eodem.
Item omnibus Episcopis i.

Cv̄ncta k̄ per mundum novit ecclesia, quod factora Sylvestro in conc. Romano, c. 20. Poly. l. 1. tit. 16. Deuodatus p. Anf. l. 1. c. 19. & l. 4. c. 39. Panorm. l. 4. c. 21. b In lib. Emodii. Poly. ibid. Anf. l. 1. c. 24. Ivo p. 3. c. 20. Panorm. l. 4. c. 21. c al. de inquisitionibus. d Matth. 16. e Eps. 10. f Poly. ibid. Anf. l. 1. c. 33. g Supra. 6. q. 1. c. 10. ex merito. sciam seg. Nicol. ad Michaclem episc. Anf. l. 1. c. 28. Ivo p. 3. c. 9. h Sup. ca. patet. in fin. i In epist. ad Episcopos per Davidem consuetos. k Poly. l. 1. tit. 8. Anf. l. 1. c. 47. & l. 5. c. 16. & 24. Panorm. l. 4. c. 7.

¶ In epist. ad Episcopos per Davidem consuetos. k Poly. l. 1. tit. 8. Anf. l. 1. c. 47. & l. 5. c. 16. & 24. Panorm. l. 4. c. 7.

sancta Romana Ecclesia fas de omnibus habet iudicandi: neque cuiquam de eius liceat iudicare. Si quidem ad illam de qualibet mundi parte appellandum est, ab illa autem nemo est appellare licet sine ulla synodali precedente, & solvendi, quos synodus inique damnaverat, & dammandi, nulla existente synodo, quos oportuit, habuit facultatem: & hoc nimirum pro suo principatu, quam beatus Petrus Apostolus Domini voce & tenuit semper, & tenet.

¶ Omnia, quae in hoc capite leguntur, habentur in epistola Celestini ad Episcopos per Dardaniam: sed non eodem ordine composita. Caput autem sequens, in quo multa huius ipsius capite verba continentur, in eadem epistola eodem profuso modo habentur. Itaque fieri potest, ut ex alia epistola caput hoc sumptum sit, quae non existat Gratiani hac duo tanquam diversa capitula referat, quod antiquiores etiam collectores distinxerunt. In epistola etiam Nicolai ad Episcopos Galliae, quae nuper est impressa in appendice bibliothecae, hoc citatur ex Celestino.

C. XVIII. ¶ De eodem.

Idem Episcopos per Dardaniam constituit. Cuncta per mundum novit ecclesia, quoniam quocumque libet sententia ligata pontificum, sedes beati Petri Apostoli jus habeat resolvendi, utpote, quae de omni ecclesia fas habeat iudicandi, &c.

C. XIX. ¶ De eodem.

Item Sixtus Papa secundus Hispanorum Episcopos, epist. 2. c. 4. Fratres, quos timore terrene iniuste damnastis, scitote a nobis iuste esse restitutos: quibus ex sancti Petri & Apostolica auctoritate omnia, quae eis ablata sunt, integre reddi precipimus, si non vultis & vos, & principes vestri a collegio nostro, & membris ecclesiae separari.

C. XX. ¶ Cuiuslibet ecclesiae clericos Papa vult ordinare.

Item Stephanus Episcopus Gualberto Patriarcha.

Nunc & verò iteratò tibi scribimus, nolentes alicuius ecclesiae privilegium infringere, licet Apostolica prerogativa possimus de qualibet ecclesia clericum ordinare: desine jam cuiusquam zelo Cumenis i ecclesiae antistitem protelare: quia si protelaveris, & cum consecratus jam toties monitus non maturaveris, proculdubio ad nos veniens, consecratus abibit.

¶ Cumenis] Sic etiam Anselmus, sed apud Iovennem plenus, Desine jam cuiusquam zelo ejectionem a clero, & expulsum a populo Lintuardum Cumenis ecclesiae antistitem protelare.

C. XXI. ¶ De eodem.

Item Nicolaus Papa Michaili Imperatori in epistola, cuius titulum, Proposuit.

Pet e principalem licentiam Apostolorum Petri & Pauli, de qua supra parim exposuimus, potestatem, jus habemus non solum monachos, verum etiam quolibet clericos de quacunque diocesi, cum necesse fuerit, ad nos convocare, atque ecclesiasticis exigentibus opportunitatibus invitare.

Sed aliud est, quod ex temeritate assumitur praesumptionis: aliud quod ex necessitate geritur charitatis. Cum suffraganei Archiepiscoporum, subditi sui ad malum favere ceperint, atque circa eorum correctionem, negligentia exciderint, tunc licet metropolitanis praeter illorum voluntatem, & ligandos damnare, & reconciliandos abstinere. Cum vero Episcopi zelo divina charitatis accensi, bono verbo & exemplo ediscant, & maiorem vigilia aspera, inculpatione redarguant: absque talium consilio non licet.

a Anst. l. 2. c. 25. Poly. l. 1. tit. 8. Burch. l. 1. c. 192. Ivo par. 5. c. 247. b Anst. l. 6. c. 31. Ivo p. 5. c. 31. c sup. l. 1. qua. Anst. lib. 1. c. 82. c. 7. c. 14.

metropolitanis in eorum parochia aliquid agere, vel aliter. Unde in fine capituli Martini Papae non simpliciter dicitur [Unibil ager] sed cum determinatione [Unibil ager] & dicitur mat absq, eorum consilio] ut vultum praesumptionis vel improbatum, non officium charitatis. Sic & Apostolus quibus ritibus videt negligentem circa correctionem fratrum, iustitiam illum damnavit. Ioannes vero, quia Episcopus quorum videt paratum ad corrigenda vitia subditurum, sua auctoritate illos corrigere voluit: sed illorum tantum de correctione admonuit.

CAUSA X.

Vidam laicos basilicam à se factam à lege segregare quati: Episcopus ecclesiam non dote sua ad suam dispositionem pertinet: sed eandem vult Episcopus, & per parochias constituitur erudite de factis quibus tanquam suis debita, asserpare contendit.

- 1. Modis quibus quatiur, an basilica cum omni dote sua ipsi ordinationem pertinet.
- 2. Secundo, an res ecclesiarum Episcopo usurpare liceat.
- 3. Tertio, quid nomine cathedralis à sui sacerdotum liceat.

QUESTIO I.

De prima questione sic definitur in concilio deno, cap. 3.

C. I. ¶ Basilica, quae consecrata, à laicis legere non segregatur.

Si ex laicis quisquam à se factam basilicam desiderat, nequaquam eam sub monasterio congregatio non colligitur, à diocesana lege segregare.

¶ Colligitur] In concilio impresso, ac monasterio vel regula ad Episcopos non constituitur. C. II. ¶ Ecclesia cum dote sua in Episcopi potestate constituitur.

Item ex concilio Toletano 3. c. 4. Si quis aedificaverit, postulat consecrari, quae eidem ecclesiae conulerint, centenas annorum ordinationem non pertinet. Quod factum praeterito corrigatur, ut & in futuro, ne fiat, praeterit sed omnia secundum constitutionem antiquae scopi ordinationem, & potestatem pertineant.

¶ Taliter] Sic est in antiquioribus editionibus Vaticanis conciliorum codicibus: sed in Concilio quorundam editione, & in codice Lusensi Regio, & in concilio Moguntino, & in Panormico hoc verbum, quod factum praeteritum displicet, & in futuro prohibetur.

C. III. ¶ Ecclesia, & omnia iura eorum ad nationem Episcopos pertinet.

Item ex concilio secundo Cabilonensi. Decretum e. est, ut omnes ecclesiae eorum testate consistant, atque ad ordinationem suam pertineant.

¶ Suis] In vulgata sequatur, iuribus quae cum omnibus collatis manserunt. Apud Iovennem & Anselmum est, omnibus suis rebus.

C. IV. ¶ Unaqueque parochia Episcopi propria regatur.

a signa ead. per singulas. i. sup. cum simas. 8. probatur. pra. Episcopo. c. Erim Vormacensi cap. 6. c. 11. c. 11. sub Arnulpho, cap. 4. d. al. canonum, in Tertio. ca. 1. c. 2. ad Ivo p. 3. cap. 23. Panorm. lib. 2. cap. 2. Ivo p. 5. c. 211.